

การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนของเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

รัฐบุรุษ คุ่มทรัพย์¹ และชัชฌานันท์ บุญพันธ์²

¹คณะการจัดการ มหาวิทยาลัยชินวัตร

²คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

THE APPLICATION OF SUFFICIENCY ECONOMY PRINCIPLES OF THE PEOPLE IN LIVING OF BANG KHU WAT SUB-DISTRICT MUNICIPALITY. PATHUM THANI

Ratthaburut Khumsap¹ and Chatchanan Bunapan²

¹Faculty of Management, Shinawatra University, Thailand.

²Faculty of Business Administration, Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: ratthaburut12@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี และ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัดที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตกับสถานภาพส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด ประทุมธานี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม จำนวน 2 ตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ระดับการศึกษาอนุปริญญา อายุ 31 – 40 ปี มีอาชีพ พ่อบ้าน / แม่บ้าน โดยมีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับมาก
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีมีความสัมพันธ์กับสถานภาพส่วนบุคคลในรายการของระดับการศึกษาและอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ส่วน อายุ รายได้ต่อเดือนและจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์

คำสำคัญ: หลักเศรษฐกิจพอเพียง การดำรงชีวิต ประชาชน

Abstract

The objectives of this study were to study opinions towards the application of sufficiency economy principles in the livelihood of people in Bang Khu Wat Subdistrict Municipality, Pathum Thani Province and to study the relationship between the opinions of the people in Bang Khu Wat Subdistrict Municipality toward the application of sufficiency economy principles in living and personal status. The sample group used in the study was 400 people in Bang Khu Wat Subdistrict Municipality, Prathum Thani Province. The data collection tool was a 2-part questionnaire. The data were analyzed by mean and deviation analysis. Standard deviation and correlation coefficient.

The research results showed as followings:

1. Most of the associate degree students aged between 31 and 40 were housekeepers/housewives, with a monthly income of 5001-10000. Baht and family members less than or equal to 2 people.
2. The opinions towards the application of sufficiency economy principles in the livelihood of people in Bang Khu Wat Subdistrict Municipality, Pathum Thani Province was at a high level.
3. Opinions towards the application of sufficiency economy principles of people living in Bang Khu Wat Sub-district Municipality, Pathumthani Province was associated with personal status in the list of educational and occupational levels which were consistent with the assumptions, age, monthly income, and a number of household members had no relationship.

Keywords: Sufficiency Economy Principles, Living, People

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสโลกาภิวัตน์ที่มาพร้อมวัฒนธรรมต่างชาติ กระบวนทัศน์ใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นการแข่งขันแบบระบบเศรษฐกิจเสรี ใช้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ ลักษณะของกระแสโลกาภิวัตน์นี้ก่อให้เกิดความได้เปรียบแก่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เกิดความเสียเปรียบกับประเทศที่ยังขาดการเตรียมความพร้อมที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นส่วนสร้างปัญหาทั้งระบบให้กับสังคมไทยซึ่งถูกระทบอย่างรุนแรงจากกระแสวัตถุนิยมและวัฒนธรรมการบริโภค กระเทือนถึงคุณธรรมจริยธรรมของประชาชน จนเป็นปัญหาทางจิตวิทยาสังคมที่น่าเป็นห่วงยิ่ง สภาพการณ์ของสังคมไทยปัจจุบันนี้ ชี้ให้เห็นประเด็นปัญหาวิกฤตอันน่าเป็นห่วงจากการพัฒนาที่ขาดความสมดุล โดยมุ่งสร้างความเจริญทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วแต่ประการเดียว ทำให้บุคคลและสังคมรวมทั้ง

โครงสร้างกลไกการบริหารและการจัดการต่างๆ ปรับตัวตามไม่ทัน เกิดความไม่สมดุลระหว่างการพัฒนาทางวัตถุกับการพัฒนาทางจิตใจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 30)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญของการศึกษา โดยกำหนดนโยบายที่เกี่ยวกับการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 ได้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาและจริยธรรมไว้ดังนี้ “ส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและการจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจริยธรรม ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 6 หมวด 2 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการไว้ว่า ลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์คือ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและได้อธิบายลักษณะของคนเก่ง คนมีความสุขตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติไว้ดังนี้ (รัฐดาว พิศาลพงษ์, 2546, หน้า 3 – 4)

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว หลักเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นปรัชญาพระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงเป็นทางออกของประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้จัดทำเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 โดยจะได้อัญเชิญปรัชญาพระราชทานของพระองค์ท่านมาใช้เป็นยุทธศาสตร์พัฒนาชาติ โดยสนับสนุนและผลักดันให้หน่วยงาน สถาบันทุกระดับทั้งในระดับชาติ ระดับชุมชน และระดับครัวเรือนนำไปปรับใช้เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคม เศรษฐกิจในระดับชาติ ระดับชุมชน และระดับครอบครัวอย่างยั่งยืน

ตามที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงจะเป็นวิธีนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต และอะไรจะเป็นเครื่องมือในการนำแนวปรัชญานี้ไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้การดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี กับสถานภาพส่วนบุคคล

สมมติฐานในการศึกษา

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด อยู่ในระดับมาก
2. สถานภาพส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. กระตุ้นให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด เกิดการตื่นตัวและตระหนักในการร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อความอยู่ดีมีสุขและความมั่นคงของประเทศ
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญต่อการนำไปสู่นโยบายการแก้ไขปัญหาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด ผู้ศึกษามุ่งศึกษาหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลบางคูวัดจำนวน 400 คน โดยสุตรของ (ยามานะ) 10 % ที่ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วง เดือน ธันวาคม 2565 ถึง เดือนเมษายน 2566

นิยามปฏิบัติการ

การดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจ หมายถึง การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ในหลักการ ความพอเพียง ความมีเหตุผล การมีระบบภูมิคุ้มกัน ภายใต้เงื่อนไข ความรู้และคุณธรรม ซึ่งเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทย โดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางแก้ไข เพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ได้แก่ จำนวนเงินที่ครัวเรือนใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่างๆ เพื่อใช้ในการดำรงชีพ มูลค่าของสินค้าและบริการที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าเงิน เงินเดือน สินค้าหรืออาหารที่ครัวเรือนผลิตและบริโภคเอง (รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของ) หรือได้มาโดยไม่ต้องซื้อ และค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เช่น ค่าภาษี เงินบริจาค ค่าเบี้ยประกันภัย ค่าสลากกินแบ่ง ดอกเบี้ยจ่าย และรายจ่ายอื่นๆ ที่มีใช้เพื่อการบริโภคซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ได้แก่ รายจ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือนซึ่งไม่รวมรายจ่ายอื่นๆ ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ไม่รวมค่าใช้จ่ายประเภทสะสมทุน เช่น ค่าซื้อ (หรือเช่าซื้อ) บ้านที่ดิน ของมีค่า เช่น ทองคำ เพชร พลอย ฯลฯ และเงินค่าเบี้ยประกันชีวิตประเภทสะสมทรัพย์ เงินสมทบกองทุนต่างๆ เช่น กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

รายได้ของครัวเรือน หมายถึง รายได้ทั้งสิ้นของครัวเรือนประกอบด้วยรายได้ประจำ ได้แก่ ค่าจ้างและเงินเดือน เงินรางวัลบริการ เงินโบนัส เป็นต้น กำไรสุทธิจากการประกอบธุรกิจการเกษตรและธุรกิจอื่นๆ รายได้จากทรัพย์สิน เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าเช่าที่ดิน ค่าลิขสิทธิ์ ดอกเบี้ย และเงินปันผล เงินได้รับเป็นการช่วยเหลือ บำเหน็จ บำนาญ เงินสงเคราะห์รวมทั้งเงินชดเชยออกจากงาน และเงินทดแทน รายได้ที่ไม่เป็นตัว

เงิน ได้แก่ มูลค่าของสินค้าและบริการที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง เงินเดือน มูลค่าของสินค้าหรืออาหารที่ครัวเรือนผลิตและบริโภคเอง (รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของ) หรือได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ และรายรับที่เป็นตัวเงินอื่นๆ ในประเภทเดียวกันรายได้ประจำ ได้แก่ รายได้ทั้งหมดของครัวเรือน ซึ่งไม่รวมรายรับที่เป็นตัวเงินอื่นๆ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำนวน 29,138 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด ปทุมธานี การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane) ในการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง (สุรียะศิริโกศลกรมย์, 2546, หน้า 445) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 เพื่อความลงตัวอย่างสถิติและเป็นประโยชน์ในการศึกษา ผู้ศึกษาจึงใช้กลุ่มประชากรตัวอย่าง จำนวน 400 คนในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด และสร้างเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถาม โดยการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการศึกษา (conceptual framework) ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแบบ

ตรวจรายการ (check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เสร็จแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ มาปรับปรุงอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองใช้ (try out) กับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมือง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.957

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้าย

ขั้นตอนที่ 6 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลศึกษาต่อไป

วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองและทีมงาน โดยดำเนินการดังนี้

1. สํารวจรายชื่อกลุ่มเป้าหมายและจัดทำบัญชีรายชื่อและที่อยู่
2. ประชุมชี้แจงรายละเอียดข้อคำถามกับทีมงาน
3. ประสานงานและขออนุญาตขอเข้าไปเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาในพื้นที่กับผู้นำท้องถิ่นและผู้นำท้องที่
4. ออกพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ในช่วงเดือน ธันวาคม 2565 ถึง เมษายน 2566 จำนวน 400 คนตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ตรวจนับและตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้จัดลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด กับสถานภาพส่วนบุคคล ด้วยการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 132)
2. ค่าร้อยละ (percentage) (สุวรีย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 95)
3. ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535, หน้า 277)
4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535, หน้า 281)
5. การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2546, หน้า 348) ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ระดับการศึกษานุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 51.00 อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.00 อาชีพ พ่อบ้าน / แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.00 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยรายการที่มีความเข้าใจสูง 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ท่านคิดว่าการก่อหนี้ที่มีได้ก่อให้เกิดรายได้ หรือมิใช่เป็นการนำเงินไปลงทุนเพื่อให้เกิดรายได้เพิ่ม แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ชีวิตของท่าน อาทิเครื่องปรับอากาศ เครื่องเสียง โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ นั้นมีความจำเป็นสำหรับท่านและครอบครัวเพียงใด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.74) 2) ท่านคิดว่าการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และจัดสรรเงินเพื่อการออมและเพื่อใช้จ่ายโดยจะออมเงินตามแผน และไม่ใช้จ่ายเงินเกินกว่างบประมาณที่ตั้งแผนไว้อย่างสม่ำเสมอมีความสำคัญเพียงใด ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.68) 3) ในการตัดสินใจซื้อสินค้า/บริการ ท่านคำนึงถึงความพอใจ ความหรูหรา ชื่อเสียงของสินค้า/บริการ มากกว่าคำนึงถึงประโยชน์หรือความคุ้มค่ามากน้อย เพียงใด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 1.02) 4) ท่านคิดว่า ท่านมักใช้จ่ายเงินในการซื้อสินค้า / บริการ เพื่อบริโภค / อุปโภค ที่ค่อนข้างเกินความจำเป็นหรือเกินฐานะ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.86) 5) ท่านคิดว่าได้นำหลักศาสนาใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับใด เช่น ประพฤติดี ละเว้นชั่ว ยึดมั่นในศีลห้า ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.81) รายการที่มีความเข้าใจต่ำ 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ท่านมีการอบรมสั่งสอน/แนะนำ/ตักเตือน/ให้ความรู้แก่ผู้อยู่ในความดูแลหรืออุปการะ เช่น บุตร ญาติพี่น้อง ในเรื่องการประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.97) 2) เมื่อท่านจะดำเนินกิจกรรมใดๆ ท่านมักจะวางแผนก่อนเสมอ เช่นการเดินทางไป

ต่างจังหวัด การใช้จ่ายภายในครอบครัว ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.94) 3) ท่านมีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว เช่น รับประทานร่วมกัน การปลูกผักสวนครัว การออกกำลังกาย ทักษะศึกษา การไปเยี่ยมญาติในโอกาสสำคัญ เพื่อให้เกิดความอบอุ่นภายในครอบครัวมากขึ้นเพียงใด ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.94) 4) ท่านคิดว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่างๆ เช่น เศรษฐกิจสังคม การเมือง ฯลฯ มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในระดับใด ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.98) 5) ปัจจุบันในโลกยุคข่าวสาร ท่านคิดว่าการใช้ความรู้จากสื่อต่าง ๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมใด ๆ นั้นไม่เพียงพอแต่ต้องใช้ทักษะในการ ติดต่ออย่างรอบคอบ ละเอียดระมัดระวัง ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.97)

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล กับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด พบว่า ระดับการศึกษาและอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชุมพวง

4. การทดสอบสมมติฐานการศึกษา

4.1 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

4.2 สถานภาพส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลบางคูวัดในรายการของระดับการศึกษาและอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ส่วน อายุ รายได้ต่อเดือนและจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่องความคิดเห็น ที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษามีหัวข้อในการอภิปรายผล ดังนี้

โดยรายการที่มีความเข้าใจสูง 5 ลำดับแรก ได้แก่

1) การก่อกำเนิดที่ได้ก่อให้เกิดรายได้ หรือมิใช่เป็นการนำเงินไปลงทุนเพื่อให้เกิดรายได้เพิ่ม แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ชีวิตของประชาชน อาทิ เครื่องปรับอากาศ เครื่องเสียง โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ นั้นมีความจำเป็นสำหรับประชาชนและครอบครัว ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลชุมพวงมีความคิดเห็นว่าสิ่งใดที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

2) การจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และจัดสรรเงินเพื่อการออมและเพื่อใช้จ่ายโดยจะออมเงินตามแผน และไม่ใช้จ่ายเงินเกินกว่างบประมาณที่ตั้งแผนไว้อย่างสม่ำเสมอมีความสำคัญ ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชุมพวงมีความคิดเห็นว่าจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และจัดสรรเงินเพื่อเก็บไว้ในภายหน้าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับตนเองและครอบครัว

3) ในการตัดสินใจซื้อสินค้า/บริการ ประชาชนคำนึงถึงความพอใจ ความหรูหรา ชื่อเสียงของสินค้า/บริการ มากกว่าคำนึงถึงประโยชน์หรือความคุ้มค่า ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด มีความคิดเห็นว่าการเลือกซื้อสินค้าที่มีประโยชน์สำหรับชีวิตประจำวันมากกว่าซื้อเพราะความพึงพอใจ

4) ใช้จ่ายเงินในการซื้อสินค้า / บริการ เพื่อบริโภค / อุปโภค ที่ค่อนข้างเกินความจำเป็นหรือเกินฐานะ ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด มีความคิดเห็นว่าการใช้จ่ายเงินในการซื้อสินค้า / บริการ เพื่อบริโภค / อุปโภค ที่ค่อนข้างเกินความจำเป็นหรือเกินฐานะเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น

5) ได้นำหลักศาสนาใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น ประพฤติดี ละเว้นชั่ว ยึดมั่นใน ศีลห้า ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด มีความคิดเห็นว่าการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

รายการที่มีความเข้าใจต่ำ 5 ลำดับแรก ได้แก่

1) มีการอบรมสั่งสอน/แนะนำ/ตักเตือน/ให้ความรู้แก่ผู้อยู่ในความดูแลหรืออุปการะ เช่น บุตร ญาติ พี่น้อง ในเรื่องการประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ แสดงว่าประชาชนเข้าใจว่าการอบรมสั่งสอน/แนะนำ/ตักเตือน/ให้ความรู้แก่ผู้อยู่ในความดูแลหรืออุปการะ เช่น บุตร ญาติ พี่น้อง ในเรื่องการประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์

2) เมื่อจะดำเนินกิจกรรมใดๆ ประชาชนมักจะวางแผนก่อนเสมอ เช่น การเดินทางไปต่างจังหวัด การใช้จ่ายภายในครอบครัว แสดงว่าประชาชนไม่ได้วางแผนในการเดินทาง

3) มีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว เช่น รับประทานอาหารร่วมกัน การปลูกผักสวนครัว การออกกำลังกาย ทักษะศึกษา การไปเยี่ยมญาติในโอกาสสำคัญ เพื่อให้เกิดความอบอุ่นภายในครอบครัว แสดงว่าประชาชนเข้าใจว่าไม่จำเป็นต้องมีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว

4) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่างๆ เช่น เศรษฐกิจสังคม การเมือง ฯลฯ มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต แสดงว่าประชาชนเข้าใจว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่างๆ เช่น เศรษฐกิจสังคม การเมือง ฯลฯ ไม่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต

5) ปัจจุบันในโลกยุคข่าวสาร ประชาชนคิดว่าการใช้ความรู้จากสื่อต่างๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมใดๆ นั้นไม่เพียงพอแต่ต้องใช้ทักษะในการติดต่ออย่างรอบคอบ และระมัดระวัง แสดงว่าประชาชนเข้าใจว่าการใช้ความรู้จากสื่อต่างๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมใดๆ นั้นไม่เพียงพอแต่ต้องใช้ทักษะในการติดต่ออย่างรอบคอบ และระมัดระวังนั้นเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นในการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัด ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) ประชาชนในเขตเทศบาลควรมีการอบรมสั่งสอน / แนะนำ / ตักเตือน / ให้ความรู้แก่ผู้อยู่ในความดูแลหรืออุปการะ เช่น บุตร ญาติพี่น้อง ในเรื่องการประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์
- 2) ประชาชนในเขตเทศบาลเมื่อประชาชนจะดำเนินกิจกรรมใดๆ ประชาชนมักจะวางแผนก่อนเสมอ เช่นการเดินทางไปต่างจังหวัด การใช้จ่ายภายในครอบครัว
- 3) ประชาชนในเขตเทศบาลควรมีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว เช่น รับประทานร่วมกัน การปลูกผักสวนครัว การออกกำลังกาย ทัศนศึกษา การไปเยี่ยมญาติในโอกาสสำคัญ เพื่อให้เกิดความอบอุ่นภายในครอบครัว
- 4) ประชาชนในเขตเทศบาลควรมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่างๆ เช่น เศรษฐกิจสังคม การเมือง ฯลฯ มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต
- 5) ประชาชนในเขตเทศบาลควรมีการใช้ความรู้จากสื่อต่างๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมใดๆ นั้นไม่เพียงพอแต่ต้องใช้ทักษะในการติดต่ออย่างรอบคอบ และระมัดระวัง

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545 –2559)*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- จินดากร ศรีพระราม. (2544). *ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรพยาบาลเกี่ยวกับการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล กรณีศึกษาโรงพยาบาลราชวิถี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชาติชัย สาลีผล. (2544). *ความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ของผู้ประกอบการค้าน้ำมันในจังหวัดตราด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เชาวลิตร์ แสงอุทัย. (2542). *ความรู้ความเข้าใจของ กรอ. ในการพัฒนาภูมิภาค ศึกษากรณี จังหวัด มหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิตนา แคมมณี. (2546). *การพัฒนากระบวนการคิด แนวทางที่หลากหลายสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พี แอนด์ บี พับลิชชิง.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2546). *คู่มือการวิจัยการเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2550). เศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินชีวิต. *การศึกษาไทย*, 4(28), 56.
- ปิยะ สำเร็จตระกูล. (2545). *ความรู้ ความเข้าใจ โครงการธนาคารประชาชนเขตเทศบาลอำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรชัย ไชยเสนา. (2540). การศึกษาเกี่ยวกับความรู้และทักษะที่จำเป็น สำหรับการฝึกอบรมช่างรังวัดเอกชน.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: เจริญผล.

รัฐดาว พิศาลพงศ์. (2546). การพัฒนาจริยธรรมเริ่มต้นที่เด็กปฐมวัย. ม.ป.ท. โปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.

วิรัตน์ รัตนวิจิตร. (2540). ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม : ศึกษากรณี อำเภอบางบาล จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิไลพร พัสสร. (2546). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมภายในของผู้บริหารที่รับผิดชอบงานจัดวางระบบการควบคุมภายใน ศึกษากรณี : กรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมพร กรุดน้อย. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการบริหารจัดการองค์การกับพฤติกรรมการทำงานชีวิตและคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงาน บริษัท แพ รนด์ จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สังวาลย์ แสงรุจี. (2547). ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานที่มีต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 : กรณีศึกษาโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำทะเลในเขตอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุเมธ ตันติเวชกุล. (2542). เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริได้เบี่ยงยุคศกษาท. กรุงเทพฯ: มติชน.

สุวรรีย์ ศิริโกภาภิรมย์ (2546). การวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). ฝ่ายเอกสารการพิมพ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

อนุชา ธีระนันท์ (2544). ความรู้ความเข้าใจถึงสิทธิที่ลูกจ้างพึงได้รับตามบทบัญญัติของกฎหมายคุ้มครองแรงงาน : กรณีศึกษาเฉพาะลูกจ้างของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

Best, J. W. (1986). *Research in Education* (4th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.

Bloom, B. s., Hastings, J. T., Madaus, G. F. (1971). *Handbook on Formative and Summative Evaluation of student Learning*. New York: McGraw-Hill.

Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw – Hill.